

Jardi d'amor

(POEMA REUMÁTIC)

Era un jardí sense flors
amb un cel encaparrat,
3400 surtidors,
una gateta i un gat;
una gata i un gat bufons
que es juraven gran amor
entre pessics i petons
i ais! que sortien del cor.
Jo l'estimo!--deia el gat.
Jo també--deia la gata.
Fes-me un petó si t'és grat.
Aquí el tens, 1... 2, 3, 4.

SOM-HI

Bon amic nostre i jove ben partidari de fer *Rialles*

Cosidors de la Ciutat

Gràcies a la transformació de la nostra pesanta còrpora (95 Rg.) en una esllanguida boirina vaporosa, per obra i gràcia d'una potin-ga, que va donar-nos una bruixa coneguda, hem pogut reposar sobre l'oreig i entafurar-nos en tots els cosidors que, amb tanta amabilitat tenien llurs portes obertes, malgrat el vent que ens transportava.....

¡Senyor! ¡Senyor! mai ens hauríem cregut, ni que ens ho haguessin jurat, tot ço que hem vist i oït.

* * *

Del cosidor ens en callarem el nom que és re-tumbant amb quelcom de faceciós i de *maton*; el

company que feia els apunts va descuidar-se d'apuntar-lo i no el recordem. Pel cas és igual.

Eren les set, poc més o menys, quan hi arri-bàrem. Escampades per l'espaiosa sala, cosien i retallaven, a la vegada, un estol de ninetes, de quines mai hauríem dit que, dintre l'estoig de vellut vermell de la seva boqueta, pogués ama-gar-s'hi una dentadura de sirena devoradora d'homes mortals, com la que tenen.

Sentim un xiu-xeig vora la porta. ¡Al tanto noi! que n'arriba una que ens ha distret de ço que miràvem. Descriu-la: Vestit de coloraines. Cabell a la garçon. Contorcions i balanceig de totes les parts i membres del cos.

Avança. Es para al mig de la sala. Clou les parpelles. Allarga els llavis i fendeix l'espai amb un petó. Talment sembla la *Marieta Pi Kaford*. ¡Ai filla quin *postin* que gastem!

Vora al balcó n'hi han dues que parlen a mitja veu. Els hi copsem la conversa:

—Es un fàstic. No hi ha ni un jove d'Olot que portí un vestit ben fet. Quan ballen el *xarles* els pantalons semblen campanes. Si hi hagués el meu Lluís! al menys uns quants els portarien bé.

—Calla, calla. Sempre surts amb el mateix, tu—respon la Sara que és una d'aquestes.— Altres mals de caps tinc amb el meu *nen* pellaire. Ara que ja em trobava al Palau a punt d'entrar m'has vingut a distreure.

Callen. Al cap d'un rato tornem a mirar-les. Fita la vista en la roba, somriuen totes soles. Al menys somnien que estan ja casades i que, de retorn del casori, *van de bracet amb els seus...* ¡Poc a poc amb aquestes coses!

Amb una mica més la vessem. Sort que no tenim veu (ni vot), que sinò ja estava i allà passaven les de Villadiego, a cops d'escombra i a esgarrapades. Estàvem a punt de dir:—Vostè Pepeta ens agrada molt. No retalla com les seves companyes i és més simpàtica i agradable. No obstant això no vol pas dir que no tingui una mica de pretensió d'ésser maca.

La resta d'aquest cosidor és molt menys inofensiva. I, com que no sabem que dir-ne, els deixem en pau. Cal que en honor seu i de la veritat diguem que la comparsaria guarda estre-ta relació amb els primers actors i actrius de la companyia.

Pel mateix camí que hem vingut ens n'entor-nem. Al ésser al carrer notem dues parelles, que al peu de l'escaleta apuntalen la casa. Ho estranyem, puix que fa molt poc feren reformes en la façana... ¡Deu ésser costum d'aquella casa!

ZIS-ZAS

= Impermeables per a home a 25 ptes. Capes per a nens i nenes a 8 ptes. Guardapols des de 7'50 devantals de hule al Palau del Calçat.